

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΚΛΕΙΣΜΕΝΑ με διπλά κλειδιά βρισκότανε θαμμένα
Μες τῆς καρδιάς μου τάβαθο τὸ πέλαγο ἀπὸ χρόνια
"Ονειρα, πόθοι, αἰσθήματα παλῆὰ καὶ περασμένα,
Προτοῦ τὸ δένδρο τῆς ζωῆς μου τὸ σκεπάσουν χιόνια.

Μὰ τώρα φύσηξε ἄνεμος καὶ ὅλα ἕνα-ἕνα
'Αναστηθῆκαν τὰ παλῆὰ ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ βάρη,
Καὶ στὰ δικὰ σου αἰσθήματα, τ' ἄγνὰ καὶ μυρωμένα,
Γὰ ἰδικὰ μου ἐνώθησαν κ' ἐσβύσανε τὰ πάθη.

Ποῖς ξέρει τί νὰ γράφτηκε ψηλὰ ἐκεῖ μιὰ μέρα
Εἰς τὸ βιβλίον τοῦρανοῦ, σ' εὐλογημένη θέσι,
Κ' ἔγεινε νόμος τὸ γραφτὸ καὶ τώρα ἐδῶ πέρα
Αἰσθήματα μ' αἰσθήματα αἰώνια νὰ δέση.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ

Μὲ τί τραγοῦδι χαρωπὸ, σ' ἐλόγλυκη γραμμένο
Καὶ οὐρανία μουσικὴ νὰ ψάλλω τῇ γιορτῇ σου,
Βγαλμένο ἀπὸ τὰ σπλάχνα μου, ἀπ' τὴν καρδιά βγαλμένο,
Χαρά, στὴν τόση σου χαρά, νὰ χύση στὴν ψυχὴ σου;

Μὲς τῆ γιορτῆ ποῦ σήμερα ὄλ' ἡ καρδιά σου ἔχει
 Γρα τῆ δική σου τῆ γιορτῆ, ἀντὶ γιὰ δῶρα ἄλλα,
 Ὑπόσχεσι σοῦ δίνω μὲ ποῦ δάκρυο τὴν βρέχει
 Χαρᾶς, ἀνέκφραστης χαρᾶς, μ' αἰσθήματα μεγάλα,
 Ἀγάπη νὰ αἰσθάνωμαι γιὰ σένα εὐλογημένη,
 Σὰν τὰ δικά σου αἰσθήματα ἀγνή καὶ μυρωμένη.

Πειραιεύς

ΕΠΑΜ. Π. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΣΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟ

(ποῦ πέθανε ἰδὼ καὶ δέκα μέραις στ' Ἀμπελάκια τῆς Κούλουρης)

Παίρνω χῶμα ἀπ' τὴν Ἀθήνα, γιασεμιά, διατσέντα παίρνω
 Καὶ στὸν τάφο σου, π' ἀνοιχτὴ στ' ὤμορφο νησί, τὰ φέρνω,
 Καὶ μὲ μάτια δακρυσμένα
 Γράφω στὸν λευκὸ σταυρό σου, νὰ τὸ βλέπουν τοῦ χωριοῦ
 Τὰ κορίτσια καὶ νὰ λένε :

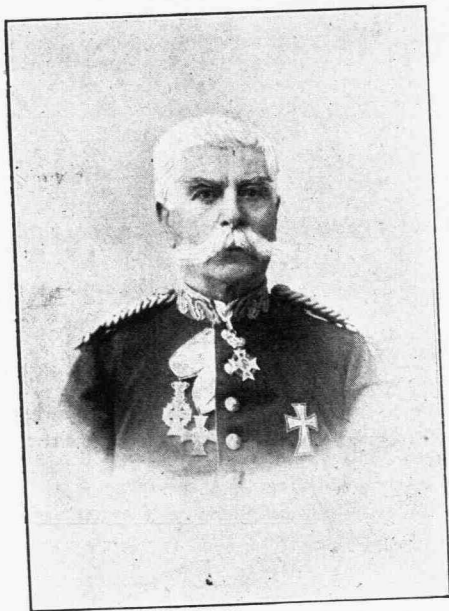
— Κλᾶφτε ! ὁδῶ εἶνε θαμμένα

Τριανταφυλλένια νειᾶτα καὶ καρδιά περιστεριοῦ !

Ἀθήναι, 27 Σεβρίου 1896.

I. N. ΠΡΟΒΕΛΛΕΓΓΙΟΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ἀείμνηστος ὑποστράτηγος Δημήτριος Ἀντωνάρου-
λος, υἱὸς πρωτότοκος τοῦ ὀπλαρχηγῶ Κυριάκου
Ἀντωναρπούλου, ἐγεννήθη ἐν Κυπαρισσίᾳ τὴν 15
᾽Οκτωβρίου τοῦ 1821. Ἀπολέσας τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν νηπιακῇ
ἔτι ἡλικίᾳ καὶ τυχὼν τῆς προστασίας τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ Γερουσιαστοῦ Ν. Πονηροπούλου, εἰσῆλθεν ἐν τῇ